לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ג' דאבות

שבת קודש פרשת שלח – כ״ה סיון תשפ״א Shabbos Parshas Shelach - June 5, 2021

9:10 – אב"ס – הדלקת נרות שבת – 8:07 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:34 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 10:6 | פלג המנחה עש"ק סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:25 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:26 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:16 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:8

מולד חודש חמוז

181297717187

9:15 AM ~ ('ff tof)

פיט 8 חלקים

של מרן ה'חתם סופר' זי"ע (דברים ח, יז) וזל"ק: 'הנה לכאורה נראה לי בודאי יראת שמים היא בידי שמים. ולולא עזרתו יתב"ש לא יגיע אחד מאלף ליראה את ה' וכו'. ראה כמה תפילות התפלל דוד המלך ע"ה בתמניא אפי על ככה. אר מה שאינו בידי שמים היא הבחירה שבלב שישתוקק אדם וירצה להיות עובד ה' ויתפלל על ככה אותה השתוקקת לבד אינה בידי שמים והיא מבחירת אדם. ע"כ אמר מי יתז והי׳ לבבם זה ליראה אותי, לא אמר מי יתו ויראו אותי שזה אינו בידם אלא מי יתו והי' לבבם זה ליראה שיהי' חמדה בלבבם ליראה. ע"כ דבריו הנוגעים לענינינו.

הרי לר מבואר מדבריו שיראת שמים היא כז תלוי בידי שמים ובתפילה ולאמיתו של דבר מצאנו שגם חז"ל ניחא להו מדיעה זו. שתמיד יהא שגור בפי האדם בקשה על השגת היראה, וכלשון הגמרא (עבודה זרה ה:): 'בשעה שאמר הקב"ה לישראל 'מי יתן והיה לבבם זה' היה להם לומר תן לנו אתה'. וכתב על כל **המהרש"א** וז"ל: 'הגם שאמרו הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. מכל מקום פשיטא דביד הקב"ה להיטיב לב בני אדם לטובה' עכ"ל. ובקשות כעיז אלו צריכיז להיות שגור על לשונו של האדם בכל עת. כמובא בשם **המגיד מטריסק זי"ע.** שאדם צריך לומר הרבה פעמים ביום: שד"י ישמרנו ויצילנו מיצר הרע'.

גם הרה"ה רבי נחמז מברסלב זי"ע כתב בספרו 'ליקוטי מוהר"ז (חב. קיא) שעל ידי תפילה יכולים לבוא לכל טוב. לתורה ועבודה ולכל הקדושות ולכל העבודות. ולכל הטובות שבכל העולמות. שכן התפילה ליראת שמים היא השער לכל הטוב והיקר. וכמו כז מובא בהקדמת ספר 'חבצלת השרוז' (להרד"מ באב"ד זצ"ל אבד טרנאפל, תלמיד מהרי"ד מבעלוא זי"ע), וו"ל: 'וכמה פעמים שמעתי מפי מקו הקדוש מבעלוא וצוק"ל זיעועכי"א. שמקובל הוא שכל שאדם מתפלל לצורך גבוה - תפילתו נשמעת.

מצוותיו בכוונה. יוכל לקוות לכל טוב". ומבואר מזה יסוד גדול שנוגע לכל אחד ואחד. שכל אחד ואחד יש לו איזה בקשות שצריר מאת השי״ת. ואפשר שיעלה על דעתו מחשבה כזה "שאיני ראוי לזכות שייטב עמי השי"ת". וזהו טעות מחלטת! וזהו כל טעותם של המרגלים. שכל זמו שאינר מורד בהשי"ת יכול לקוות לכל טוב. הגם שאינך צדיק גמור. שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ואם יקוה ובוטח בהשי"ת שייטב עמו. יזכה שהשי"ת משפיע עליו שפע ברכה והצלחה.

ובאמת מצינו כז בדברי המדרש (ילקוט שמעוני תהלים רמז תשי"ט) וז"ל. "דבי אליטזר ורבי תנחום בשם רבי ירמיה אפילו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו". עכ"ל. הרי להדיא שאפילו רשע יכול לבוטח בהשי"ת - יוכה לחסדי ה'! והאריר בזה החפיז חיים (נפוצות ישראל פ"ח) "ודע עוד דמדת הבטחוז איז תלוי בזכותים שאפילו הוא אדם שאינו הגון אך שחיזק בטחונו בה' כח הבטחון מגין עליו ומתחסר עמו הש"י כ"כ הגר"א. ושמעתי שכן איתא במדרש על הפסוק רבים מכאובים לרשע והבוטח בה" חסד יסובבנו. וכז מוכח פשטיה דקרא עיז ה' אל יראיו למיחלים לחסדו להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב ומדלא כתיב יראיו המיחלים לחסדו משמע דתרי מילי נינהו ושמענו מזה ראפילו איננו עדיין בכלל כת יראי ה' רק הוא מיחל לחסדי ה' ג"כ עין הקב"ה עליו להחיותו ברעב. עכ"ל. ונמצא מכל הנ"ל. שבכל מצב שהיא. כל אחד ואחר יכול לקוות שהשי״ת ייטיב עמו. ואל יחשב שאינר ראוי שאינר צדיק.

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה

להושע בן נון יהושע ... (יג-מו) – עבודת התפילה על עניני שמים לרש"י. "התפלל עליו י"ה יושיער מעצת מרגלים". הנה מכל הי"ב מרגלים שהלכו תור את הארץ לא עמדו בצדקתם כי אם יהושע בז נוז וכלב בז יפונה. והזכות שעמד לשני אלו היה ה'תפילה'. יהושע זכה לתפילת משה. כמובא ברש"י שלפנינו. וכלב גם הוא התפלל על עצמו על קברי האבות הקדושים שינצל מעצת המרגלים. ורואים אנו זזה שבעת נסיון קשה מאוד להימלט מרשת היצר. אם לא בכח התפילה, ואפילו בשמדובר באושים גדולים. שהרי המרגלים היו מלכתחילה אושים צדיקים. ואשפ"כ לא יו יכולים לעמוד בנסיוז זה. מלבד שני אלו שכאמור עמד להם זכות התפילה.

ובאמת זקוקים אנו לזכות התפילה גם עבור המלחמה שהיצר מנהל עם האיש הישראלי זמידיז כסדרו. וכלשוז חז"ל (קידושיז ל.): 'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו וכו'. ואלמלא הקב"ה עוזרו איז יכול לו' עכ"ל. ואם חכמינו ז"ל ראו לנכוז להודיענו וזקוקים אנו לעזרת שמים. בהכרח כיוונו להודיענו שצריר האדם לאפושי ברחמי.

והנה, איתא (ברכות לג:): א"ר חנינא 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, שנא' יעתה ישראל מה ה' אלקיר שואל מעמר כי אם ליראה" עכ"ל. ומכאז יש לכאורה פתחוז פה להאדם לומר שאיז לו מה להתפלל ולבקש על היראה שהיא עיקר הכח מול זיצר וחיילותיו, שהרי זה הדבר לא ישיג באמצעות התפילה. מאידר ישאל השואל אם ענין היראה תלוי רק באדם. מהי אם כן עזרתו של הקב"ה להאדם שעל ידה מצילו מיצרו הרע. הלוא ביראה תליא מילתא. ויראה היא דבר התלוי בבחירת האדם...

על כן מן הראוי להעתיק את דברי הצדיקים על זה המאמר, ונביא תחילה את דבריו

ליסודים סאת חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו ... (יג-לא) - אפילו רשע ובמח בה' חסד יסובבנו

איתא בערכיז (טו.): "כי חזק הוא ממנו - אל תיקרי כי חזק הוא ממנו אלא ממנו. ביכול בעל הבית אין יכול להוציא כליו משם", ע"כ. וכבר עמדו המפרשים והק', האיך זכז דור שיצאו מארץ מצרים וראו בעיניהם כל הניסים גלויים שהיו למעלה מדרר זטבע, שיאמרו שטות כזה, שאין ביכלתו של השי"ת להעלותם לארץ ישראל.

וביאור מרן החפץ חיים (שמירת הלשון ח"ב פרק י"ט) שהטעות גדולה טעו כאו! שהם סברו שאיז הקב"ה רוצה להביאם לארץ ישראל. שהם חטאו חטאים גדולים. בחטא העגל. בבשר תאוה. וכיוז שכז איז הקב"ה רוצה לגרש האומה שהיה בארץ שראל מפניהם. רק אם היה צדיקים אז הקב״ה מגרש האומה שהיה שם להביאם לארץ ישראל. והם אינם ראוי להיות זכאים שהם לא היו צדיקים.

ועל זה השיבו יהושע וכלב "שאתם אומרים שהבטחת הקב"ה בנתינת הארץ היא יקא אם נהיה צדיקים, היא טעות מעיקרה. הקב"ה אינו מדקדק על האדם לומר אושיער רק באופן שתהיה צדיק, רק אומר לו לא אושיער אם תהיה מורד ח"ו, ולזה סיימו יהושע וכלב ואמרו אר בה' אל תמרדו. וכל זמו שאיז אדם מורד בהקב"ה לעקור

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (56)

Seeing a Dear Friend After 12 Months, Question: One of my close friends will be soon starting to emerge from quarantine and come to *shul*. This is a big *simcha* for me to see him and I heard that there is a *halacha* that one should say a *beracha* of "Mechava Hameisim." Is this true and should I do it?

Answer: Even though there is such a *halacha*, you should not do it for the reasons we will enumerate. However, you should say the following words when you see him the first time: "Baruch Hashem, that we are able to see each other." (1)

Background and Reasons: The *Gemara* (2) says that if one sees a friend after 30 days, he makes the beracha "Shehechayanu." If he hasn't seen him for 12 months, he makes the beracha of Mechava Hameisim. Tosfos (3) adds that this is only if that person is very dear to him and he has great joy in seeing him. This is brought as the *halacha* (4). There are two explanations given for making the second beracha. The Maharsha (5) says that since *Rosh Hashana* and *Yom Kippur* have passed, and this person has been through a Heavenly judgment of life or death, he makes the beracha over the fact that the person has gone through it successfully and merited to continue living from then

until now. Rabbeinu Yonah on that Gemara explains it differently. After 12 months a person starts to become forgotten, iust as a deceased person becomes forgotten after 12 months, and

Nowadays: The *Poskim* note that for many generations, the

- "Meisim" dead people attached to them. (6)
- received a letter or regards from the other, the beracha is not recited since he knows that his friend is alive. Nowadays, there are telephones and other connections, and even if they did not communicate by phone, he knows that had anything happened to his friend, he would have heard about it. (8)
- 3) In later generations, a lot of "fake friends" are common enough to create a custom not to say the beracha. (9)
- 4) There might be situations when one will see a real friend and others who will feel bad not having the beracha recited on them. This might prompt one to make a beracha also on them

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף נגֹ.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

finished the avoda of the ketores כהו גדול finished the avoda of the ketores "תלמיד הנפטר מרבו לא יחזיר פניו וילד אלא מצדר פניו והולד" he exited walking backwards so as not to turn his back on the ארוו he exited walking backwards so as not to turn his back on the ארוו ארוו he exited walking backwards so as not to turn his back on the לפני ולפנים ספר תורה & one may not turn his back to it. The ביאור הגר"א asys our Gemara is the source for this halacha. The ט"ז says that הביכים אור הגר"א האר" address the: אוי אחרת stand with their backs to the ארון קודש are permitted to do so because the האילו is considered a. ההילה

The ארון as this is a ארון as this is a ארון משנה ברורה] says that people should not sit between the ארון שנה ברורה] says that people should not sit between the ארון Furthermore, it could lead to an איסור because when one is at the בימה getting an Aliva & bows, it will look like he is bowing to the man sitting in front of him. The פרי מגדים adds that nowadays since people have a מקום קבוע around the גנאר, it isn't a גנאר have our backs to it because even if a ס"ת is on the *bimah*. it is considered a רשות אחרת. The **שרוד השולחו** says one may face the יש"ת says one may face the ציבור back to the ארוו אhen giving a דרשה because דרשה because ארוו says a שער ג' ס' ט' בפתחי שערים **שערי אפרים**. The שערי **אפרים שערי אפרים** says a ושער ג' ס' ט' בפתחי stand with his back to the ארוז since it's only ארוז. However, if he darshens for אכור עצמו. it is ארוז to stand in front of the ארוז.

The מנחת יצח was asked if it is ח"ה ס' עח] was asked if it is דרשן boy to דרשן to the בר מצוה boy to דרשן at ot the ארון אוויא שנחת יצחק. If we say like the ט"ז the ארני is a ארות אחרת at then it seems ok. or like the שער אפרים that since it's only עראי the uuestion is, according to the שערי אפרים that it should be a מנהג for a מנהג for a בריש במצוה פשעטאל for a בר מצוה פשעטאל for a דרשו the ברים: for a דרשו the week before his *chasuna* from the ארוו & not the ארוו & he thinks this was instituted to solve our problem with the בימה. says although it's preferable to speak from the *bimah*, our *shuls* are smaller & by standing in front of the הכ' תפילה יא-גן. heard better, so it is permitted to stand there. Thus, rules the ארני, if the ארני is on a platform, certainly the boy can speak from there as there are people interested in his *Dvar Torah* & will hear it better. If the ארני is not on a platform, we can rely that it's only אראי Still, we should try (1) ברכת הבית כדיא, שו"ת בית ישראל ל"ג (2) ברכות נחי (6) בן איש חי פ' עקב (2) ברכות נחי (6) בן איש חי פ' עקב (3) ברכות נחי (6) בן איש חי פ' עקב (3) ברכות נחי (6) בן איש חי פ' עקב

R' Moshe Meir Weiss shlit'a would say

Serving Mosdos and Businesses

Worldwide Since 1980

(1-888-Mailway)

חסד לאלפים רכה טו (10) נימוקי ארח חיים רכה יהיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה""' **Rashi** writes (*Bereishis 9:23*) that in the merit of Shem's alacrity in covering the nakedness of his drunken father (Noach), he merited that his descendants, *Bnei Yisroel*, would receive the mitzvah of tzitzis. Shem walked backward and turned away his face so as not to face his father's nakedness. As a result, the first thing one does when donning a talis is to wrap it around his face so he cannot see. Additionally, the Torah specifically writes the prohibition against lusting after immodesty viewed by the eyes in the section of tzitzis. And Kohanim wrap themselves in a Talis when saying Birchas Kohanim - as Shem was known as the first Kohen."

A Wise Man would say: "Life is not a problem to be solved, but a reality to be experienced." Printed By: Mailway Services,

KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila - sign!

103,740 855,400,5164

MazelTovtoRabbi&Rebbetzin Guttman on the engagement of their daughter Mirito Yehoshua Stefansky, and to all the Hoffman.Guttman.Stefansky Grandparents. May they build a

Bavis Neeman B'Yisroel

seeing him again after this time is like seeing a brand new person. Thus, he makes the *beracha* of *Mechava Hameisim*.

custom has been not to recite these berachos for a few reasons: 1) Many people feel very uncomfortable to have the name

- 2) The **Mishna Berura** (7) brings from *Poskim* that if one
- and it will become a *beracha l'vatala* in vain. (10)

מעשה אבות סימו

ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה מובה הארץ מאד מאד ... (יב-זה)

As the Meraglim (spies) delivered their poisonous report on the state of affairs in Eretz Yisroel, Yehoshua bin Nun and Kaley ben Yefuneh were shocked at the vitriol being espoused by their colleagues and immediately tried to refute their malicious words. However, rather than openly disparage the majority, which they believed - and rightly so - would not be accepted by the masses, they used a different method. Chacham Rav Eliyahu Hakohen zt" (Megaleh Tzfunos) explains that the two righteous spies attempted to reason with the Jewish people and employed the argument that the Land of Israel was given to their forefathers, to Avraham, Yitzchok and Yaakov, and as children of such illustrious patriarchs, there was no reason to believe that they would not control the land. They said, "We are בנן של קדושים" - the descendants of holy individuals, and *Hashem* is giving us the land - it is ours for the taking.'

An interesting story took place in *Eretz Yisroel* a number of years ago whereby two distinguished *Talmidei Chachamim* were embroiled in a halachic dispute. At one point, one of the scholars saw that his friend, who was from a very respectable Yerushalmi family, was acting in a manner that was not in accordance with a ruling from the **Pri Megadim**. He was surprised at this clear breach of authority and accused the other scholar of violating the halacha.

The second *Talmid Chacham* immediately defended himself saying, "This is the *minhag* in my family for years. I am a and if this is how my illustrious forefathers did it, then this is how I will do it too."

The first scholar was pensive for a moment and then shook his head, seemingly in disapproval, and muttered. "This is how your ancestors did it? Well, then, they are רשעים (wicked)!"

The second *Talmid Chacham* heard what he said and he was enraged. How dare he say such a thing about his family and his illustrious yichus? His family was one of the most exceptional families in Klal Yisroel, known throughout the world as leading *Torah* scholars, *Gedolim* and *Poskim*. Who was he to say such a terrible thing - that his ancestors are wicked people? What a *chutzpah*! To his credit, though, the man somehow managed to control his inner turmoil and rather then begin yelling and causing a public scene, he walked away. It was truly a feat of overwhelming determination.

A number of years went by and these two Torah scholars lost contact with each other during this time. A chance encounter at a wedding was the first time they met each other. The "בנן של קדושים" decided that he could not contain himself any longer and he sat down next to the other man. In a pleasant tone of voice, he asked him why he had said those hurtful words to him years ago, disparaging his family and lineage, when he knew it wasn't true.

The first scholar looked at the man as if he had landed on the moon. "I disparaged your family? I know your family quite well, they are one of the most prominent in all of the land. I have absolutely no idea what you are talking about!" His face showed a complete lack of malice - or understanding - he really did not know what it was all about.

The second scholar reminded him of the time they were arguing about a certain *minhag* and how his family did not follow the ruling of the *Pri Megadim*, to which the man had called them "*Reshaim*" - wicked people.

The first man thought long and hard and then he jumped to his feet. "Chas V'sholom! I did not say they are 'דשעים' with an 'ע'. I said they are 'רשאים' - with an 'א'. It has a totally different meaning!

"You clearly misunderstood me. What I meant to say was that because of their lofty status as a mishpacha renowned for their *Torah* scholarship, their leading roles in *Klal Yisroel* and their strength in *Psak Halacha*, they are 'רשאים' - they have a right to conduct themselves this way - and you do as well. However, the rest of us cannot learn from them and act accordingly as we are not on their level and we must follow the psak halacha of our great Poskim, like the Pri Megadim. I was not arguing with you - I was agreeing with you, and if this is how you wish to act, you have a 'right' to do so!"

וישלח יהושע בן, נון מן השמים שנים אנשים מרגלים ... (יהושע ב-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIPUS TO THE WEEKLY DIPUS TO

by Yehoshua Bin Nun to scout out Eretz Yisroel prior to the invasion, to the spies sent by Moshe Rabbeinu many years before. Yehoshua chose righteous men of valor hoping that they won't repeat the mistakes of the first group. Interestingly, while describing the events, the *Navi* refers to the spies as "שנים אנשים מרגלים" and although one can easily understand what the words mean, the Navi could have simply said "שני מרגלים" which is grammatically correct.

The Bnei Yissaschar, R' Tzvi Elimelech Spira zt"l of **Dinov** (**Derech Eidosecha**) explains that *Chazal* identify the two spies as *Pinchas Ben Yair* and *Kalev Ben Yefuneh*. As the two spies clandestinely entered the land, they were quickly

The *Haftorah* compares the mission of the two spies sent discovered and forced to hide in the home of Rachay, a woman who ran an unsavory business. The Yalkut Shimoni writes that although Rachav hid Kaley. Pinchas waved her off claiming that as a *Kohen* he was comparable to an angel, and an angel can appear and disappear upon demand.

> Says the *Bnei Yissaschar*, the unusual wording of the *Navi* is meant to underscore the point that only when Pinchas and Kalev left from Yehoshua's presence were they a pair of two. Once they reached Rachay's house, they transformed into a spy and an angel, and were no longer on the same level.

> And yet, Pinchas still completed his mission. One must never stop focusing on his own Avodas Hashem – even if those around him seem to have moved on to a higher level

ראשית ערכתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה ... (מו-כ) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

The Chasam Sofer zt" has a beautiful approach to explain this posuk with the derech of drush. But perhaps we can preface that with a short machshava on the previous posuk, "היה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה".

The Torah is teaching us that when you eat from the bread of the land, even when you partake in the gashmiyus of this world, always remember to give a tenth (terumah) to Hashem and recognize that the tachlis, the purpose of it all, is the service of *Hashem*. As we know, one of the actions that create the obligation of *hafrashas challah* is pouring water onto the flour. Chazal tell us: "אין מים אלא תורה" - all our actions in this world must be through the prism of the Torah.

On that note, the Chasam Sofer says a remarkable vort. The "ראשית עריטותיכם" (first of your dough) is referring to a child that is in an עריס, a cradle. We must give our children a proper *Torah* education, from when he is very young, as the letters of the word TERUMAH spell "תורת משה". We must do so even if we don't think they'll be successful "כתרומת הגרן", like terumah which is only a tenth. So why should I bother if only 1/10 of talmidim will succeed? Says the Torah, "לדורותיכם".

My machshava here is that even if we don't know what will happen to them, nevertheless, the ratzon of Hashem is to try. We must make every effort to allow our children to rise up and succeed. Firstly, because you never know who will succeed. But even more so, the impact of a parent, rebbi or teacher's efforts can affect a child for all generations. The child will at least be imbued with a sense of responsibility toward a life of *Torah* and maybe his children will be that 1/10.

As we've said many times, our job on this world is not to make the calculations, but rather to just invest the effort, and let *Hashem* do the rest. B'ezras Hashem, for that effort, He will bless us with bnei Torah and nachas from all our progeny!

משל למה הדבר דומה

ויםתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני ה' ... (יד-לו) משר: When a bochur from Yeshivas Kol Torah in Bayit V'gan, was mentioned for the daughter of a sister of **R**' **Shlomo Zalman Auerbach** zt"l, she wished to speak to her brother, the *Rosh Yeshivah*, to find out what type of boy he is. She came to R' Shlomo Zalman's house one evening, and waited until all the other people had left. When only she and the Rebbetzin were in the room, she turned to her brother and asked about the boy and if it was a good *shidduch*.

R' Shlomo Zalman immediately replied, "He is a good bochur." Then, before she could leave the room, he asked his sister if she was planning to go visit another sister (Rebbetzin Laizerson) who lived just a few blocks away. She said she was on her way there to visit right now.

short while and as she was walking out of the house, she saw A person must be so vigilant about the words he speak.

her brother, R' Shlomo Zalman, standing at the corner. apparently waiting for her to come outside.

She walked over to him and he said to her in a soft and pleasant tone, "You asked me about that certain bochur. One does not ask such questions in the presence of other people. Only when one is alone."

His sister was surprised. "Other people? It was just you, me and the *Rebbetzin* in the room."

R' Shlomo Zalman replied, "What? Do you think my Rebbetzin should hear lashon hara about bochurim in the *yeshivah*? This boy is not for your daughter!"

נמטל: The parsha of the Meraglim comes on the heels of the previous parsha involving the lashon hara that was spoken about Moshe Rabbeinu. There are so many instances in daily life where a person can speak or hear lashon hara, and even She left and went to her sister's home. She remained for a something so innocent, can turn into something so dangerous.

ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא (יד-א) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

When the spies returned after a forty-day visit to the Holy Land, they brought great calamity upon the Jewish people by causing them to lose all hope of conquering and enjoying the land that *Hashem* had chosen for them. The people cried uncontrollably over their "misfortune" and as a result, *Hashem* informed them that on this day - the Ninth of Av - in many future instances, they will truly have what to cry about. And, as we all know, Tisha B'av is a day that was marked for terrible Jewish suffering. The question is why? Why do we suffer on this day? What was so terrible about the report of the spies? In essence they did exactly what Moshe Rabbeinu asked them to do. They spied out the land and reported on what they had seen They did not lie. They said exactly what they saw. What then did they do wrong?

The Netziv, R' Naftali Tzvi Yehudah Berlin zt"l explains that they were considered sinners because discussing the shortcomings of *Eretz Yisroel* is not just issuing a report about the land - it is an embarrassment to the King - *Hashem*, the King of all Kings! Embarrassing another person is a sin; how much more so to "embarrass" *Hashem* Himself!

It is very easy to find and point out flaws in others. To some people, it really appears that nothing is good, everything is flawed. They are not satisfied with their spouse, their children, their job, their neighbors (their mother in law!). This is a terrible attitude. One should realize that such an outlook is not just negative, it is sinful! This terrible *middah*, besides turning one into a miserable person, actually puts one in the category of a rasha! A wicked and sinful individual!

The reason why *Hashem* chose "light" as His first creation, before any other, is so that we should "see the light" so to speak and illuminate every person in our lives with the glow of positivity and appreciation. This attitude will not only allow us to be truly joyous - "עבדו את ה' בשמחה" - but will put us into the category of *Tzaddikim*, for this is the mark of a truly righteous person.